

(3-3-38)

Estimada Mercè.— Per accontentar-te he fet el que sens dubte no havia desitjat. Recollir els bocins de la carta que et venij escriure ahir i en riar-te'ls. Em penso que hi són tots.

Com estás? jo em trobo avui sorrihent de' del tot i respito tan ample com vull. Sense cap noia. Em penso que ja es pot estar tranquils.

Una cosina meua em dona records d'una senyoreta Sales, exprofessora de la Cullina. Com que jo no se' qui és i em dol, he pensat que potser tu o l'esperança

~~considerien~~ considerien aquesta tal
Sengalata.

Ja mi ho diràs. ~~Ja ho~~ No t'encue
més per avui. Ten

3-3-386

Màriu

les peschies cada dia es fan més joves. Semblen
collides d'ahir!